

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-02-2018
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPPKH
Sagsnr.: 1801046
Dok. nr.: 531316

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 464 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 464:

”Ministeren bedes oplyse, om ministeren har gjort sig nogen overvejelser om at indføre en økonomisk lempelig ordning for patienter med kroniske sygdomme og stort behov for hyppige lægebesøg og tolkning, hvis disse patienter ikke har en indtægt, der tillader dem at betale for tolkning i det nødvendige omfang, jf. aftalen om gebyr for fremmedsprogstolkning i sundhedsvæsenet i finanslovsaftalen for 2018 mellem regeringen og Dansk Folkeparti.”

Svar:

Det er hensigten med finanslovsaftalen at indføre krav om, at personer, der har været bosat i Danmark i mere end 3 år, skal betale et gebyr for tolkebistand, som er nødvendig for de pågældendes behandling hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge samt på sygehuse.

Formålet med aftalen er således ikke at fjerne retten til offentlig betalt tolkebistand, men at sætte en grænse for, hvor længe en person med bopæl i Danmark kan modtage tolkebistand i forbindelse med behandling ved praktiserende læger og speciallæger og på sygehuse for det offentlige regning.

For regeringen er det afgørende, at incitamentet til at lære dansk øges for udlændinge, der er bosat i Danmark. Formålet hermed er at styrke de herboende udlændinges integration i det danske samfund til gavn for den enkelte og for samfundet som helhed.

Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne for tolkebistand i sundhedsvæsenet, så vidt Sundheds- og Ældreministeriet er orienteret, varierer i de forskellige EU-lande. Der forekommer således en vis egenbetaling for tolkebistand i nogle af de lande, som vi i Danmark normalt sammenligner os med.

Som det fremgår af bemærkningerne til det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring, er det dog hensigten at fastsætte regler i en bekendtgørelse om, at udgangspunktet om betaling af gebyr kan fraviges i forhold til personer, der på grund af f.eks. alder samt fysisk eller psykisk sygdom ikke er i stand til at tilegne sig henholdsvis oppebære og anvende tilegnede danskundskaber. Derudover er det hensigten at fastsætte regler om, at der ikke skal opkræves gebyr for tolkebistand til personer fra Det Tyske Mindretal i Danmark, der har behov for tolkebistand i forhold til at kunne anvende det tyske sprog, samt at der ikke opkræves gebyr i forbindelse med tolkning af det grønlandske og færøske sprog.

Det er desuden hensigten, at det fortsat vil være lægen, der konkret vil skulle vurdere behovet for tolkebistand. Dermed vil det ikke være overladt til patienten at beslutte, om den pågældende – eventuelt mod betaling – ønsker tolkebistand. En patient vil

dermed ikke kunne fravælge tolkebistand af økonomiske årsager, og eventuel opkrævning af gebyr vil efterfølgende blive foretaget af regionen.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Patrick Kofod Holm